

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài *Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00'*, sáng thứ Sáu, ngày 17/02/2023

*****

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1162

“GIỮ ĐƯỢC TÂM BÌNH, KHÍ HÒA MỚI CÓ THỂ TÍCH ĐƯỢC CÔNG ĐỨC”

Trong nhà Phật nói: “*Nhất niệm sân tâm khởi, hỏa thiêu công đức lâm*”. Một niệm tức giận khởi lên thì thiêu đốt cả rừng công đức. Hay chúng ta thường nghe: “*Nhất niệm sân tâm khởi, bách vạn chướng môn khai*”. Một ý niệm sân khởi lên thì trăm ngàn nghiệp chướng sinh khởi. Khi chúng ta khởi tức giận, trong cơn tức giận việc gì chúng ta cũng có thể làm để hạ cơn giận. Nếu tâm chúng ta không bình, khí không hòa thì tâm chúng ta không thể thanh tịnh. Tâm chúng ta thanh tịnh thì chúng ta mới có công đức.

Công đức và phước đức hoàn toàn khác nhau. Chúng ta làm việc thiện thì chúng ta có phước đức nhưng khi nào tâm chúng ta thanh tịnh thì chúng ta mới có công đức. Trong công đức có phước đức nhưng trong phước đức không có công đức. Tâm chúng ta thanh tịnh, chúng ta làm mọi việc vô tư, vô cầu thì chúng ta mới có công đức. Người có phước đức vẫn luôn hồi trong sáu cõi, họ vẫn có thể đọa vào cõi Ngạ quỷ, Súc sanh. Chúng sanh trong cõi Ngạ quỷ, cõi Súc sanh thì chúng ta vẫn có thể hưởng phước. Chúng ta ở trong cõi Ngạ Quỷ nếu chúng ta có phước chúng ta vẫn có thể làm Quỷ Thần. Chúng ta ở trong cõi Súc sanh, chúng ta vẫn có thể hưởng phước. Có những con chim, con lạc đà có giá hàng triệu đô, chúng được chăm sóc một cách rất đặc biệt, được đeo đồ trang sức.

Chúng ta có công đức thì chúng ta mới có thể vượt thoát sinh tử, vượt ra khỏi ba đường ác thậm chí chúng ta vượt ra khỏi ba đường thiện. Chúng ta có phước đức thì chúng ta vẫn phải trở lại sáu cõi luân hồi để hưởng phước. Công đức rất khó để tạo, để tích nhưng rất dễ mất, chúng ta chỉ cần sân hận, tâm không bình, khí không hòa thì chúng ta đã mất hết công đức. Tâm chúng ta không thanh tịnh thì công đức không còn. Chúng ta chỉ cần làm những việc thiện lành, những việc lợi ích chúng sanh thì chúng ta có phước báu.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta giữ được tâm bình khí hòa thì chúng ta mới có thể tích được công đức**”. Chúng ta tích được chút công đức nhưng nếu chúng ta nổi sân hận thì tất cả công đức đều tan biến. Chính chúng ta làm công đức tan biến. Tâm thanh tịnh mới có công đức, tâm chưa thanh tịnh thì chỉ có phước đức không có công đức. Trong công đức có phước đức nhưng trong phước đức không có công đức. Nhiều người học Phật tu hành lâu năm vẫn nhầm lẫn giữa công đức và phước đức. Bao giờ tâm chúng ta thanh tịnh thì những việc chúng ta làm mới là công đức. Chúng ta làm vì cái ta, cái của ta, vì “*danh vọng lợi dưỡng*” mà làm thì chúng ta có thể có được phước đức.

Trong tâm thanh tịnh không có vọng tưởng, phân biệt, chấp trước. Hòa Thượng nói: “**Việc tốt cần làm, nên làm, không công, không đức**”. Chúng ta làm việc không phải vì để có công đức. Đến lúc nào tâm chúng ta thanh tịnh, không còn làm bởi “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*”, hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”, thậm chí không vì tham sân si mà làm thì tâm chúng ta mới thanh tịnh. Chúng ta quán chiếu, hàng ngày chúng ta đang làm vì tham hay chúng ta làm vì tâm từ bi, vô điều kiện? Có những người làm vì sân, họ tức giận nên họ làm. Có những người làm vì si, họ làm mà không phân biệt tốt, xấu, phải, trái. Có những người làm vì ngạo mạn.

Chúng ta làm bất cứ việc thiện lành lợi ích chúng sanh, lợi ích xã hội thì chúng ta đều có phước đức. Người xưa nói: “**Lưới trời lồng lộng nhưng không sót một mảy may**”. Nhiều người cho rằng họ đã có rất nhiều công đức, phước báu. Hàng ngày, họ tạo phước nhưng họ hưởng phước còn nhiều hơn họ tạo phước. Vừa rồi hệ thống Khai Minh Đức tổ chức lễ cưới cho 11 cặp đôi, nhưng có người tổ chức lễ cưới xong thì nghỉ, họ cho rằng họ có phước nên họ đáng được hưởng như vậy, họ không hồi đáp lại ơn đức của người khác. Người xưa nói: “**Việc gì chúng ta làm mà chúng ta không nhận bằng tiền thì chúng ta sẽ nhận bằng phước báu. Điều gì chúng ta nhận mà chúng ta không phải trả bằng tiền thì chúng ta phải trả bằng phước báu trong chính sinh mệnh của mình**”. Thí dụ, chúng ta làm ra chúng ta xứng đáng được hưởng năm đồng nhưng chúng ta chỉ hưởng hai đồng thì ba đồng đó sẽ chuyển thành phước báu.

Hòa Thượng nhắc chúng ta: “**Chúng ta hãy là người đi ban ân huệ chứ đừng là người nhận ân huệ**”. Chúng ta nhận ân huệ thì chúng ta phải trả bằng chính phước báu trong sinh mệnh. Chúng ta phải hiểu rõ ràng điều này! Không ai có thể chiếm được tiện nghi của ai, chúng ta nhận thì chúng ta phải trả. Những người làm việc ở cơ quan nhà nước thì phải cần

trọng khi sử dụng điện, nước vì đó là tiền của quốc gia. Chúng ta phải thường xuyên tắt các thiết bị không cần dùng.

Ở Hòa Phú, chúng ta đã xây dựng được một tòa nhà sạch đẹp, một nhà rau tươi tốt đó là công sức của rất nhiều người. Ở Sơn Tây, công sức của rất nhiều người để xây dựng hai khu vực. Có những người đến đó ở, họ tùy tiện sử dụng điện, nước thậm chí không đóng cửa cẩn thận thì họ đang tùy tiện hưởng, lãng phí phước báu của chính mình. Chúng ta hưởng phước nhiều hơn phước mình có thì chúng ta sẽ gặp họa.

Trong “*Kinh A Di Đà*” nói: “*Đâu phải thiện căn, phước đức, nhân duyên ít mà về được nước kia!*”. Người muốn về thế giới Tây Phương Cực Lạc thì người đó phải đầy đủ thiện căn, phước đức. Phước đức của chúng ta phải bằng Phật A Di Đà thì chúng ta mới về được thế giới Tây Phương Cực Lạc. Người toàn tâm toàn lực vì chúng sanh lo nghĩ, hoàn toàn không có tâm tư lợi thì tâm của họ giống tâm Phật. Tâm của chúng ta giống tâm Phật thì phước đức của chúng ta bằng Phật.

Ngày trước, ở thành phố Luân-đôn, có một tổ chức được cấp cho một tòa nhà để tổ chức các hoạt động sinh hoạt cộng đồng nhưng họ không có tiền trả chi phí vận hành, tiền nước, tiền điện nên họ cho người khác thuê tòa nhà đó. Tôi nói, khi những người đang thuê tòa nhà này hết thời hạn thuê thì chúng ta có thể thuê lại, cuối tuần chúng ta tổ chức dạy đạo đức truyền thống cho người Việt và mời mọi người ở lại ăn cơm. Khi nghe tôi nói như vậy, mọi người cho rằng tôi không thể làm được vì chi phí thuê nhà rất lớn. Tôi nói, nếu chúng ta làm thì những người ở đây họ sẽ trả tiền thuê nhà. Điều quan trọng là chúng ta có phát được tâm làm vì cộng đồng hay không. Chúng ta không dám phát tâm thì chúng ta không thể làm.

Hôm trước, tôi có nói, chúng ta nên phát tâm mở trung tâm đào tạo cô dâu, chú rể miễn phí cho cộng đồng. Số tiền để làm những dự án vì cộng đồng cũng không tốn nhiều. Hiện tại, rất nhiều người tiêu xài hoang phí, họ dùng đồng hồ, ô tô giá hàng chục tỷ. Người xưa dạy chúng ta: “*Đồ cũ không dùng cho đi vẫn hữu dụng. Nhịn một hai bữa tiệc tùng để dành cho người nghèo đói*”. Chúng ta nhịn một hai bữa tiệc tùng thì chúng ta có thể giúp người nghèo có cơ hội xóa nghèo. Chúng ta có tâm lượng của Phật thì phước báu của chúng ta bằng Phật.

Thế giới Tây Phương Cực Lạc hình thành do phước báu, công đức tu hành của Phật A Di Đà. Người xưa nói: “*Người phước ở đất phước. Đất phước chỉ dành cho người phước*”.

Người vẫn còn “*tự tư tự lợi*” không thể về được thế giới Tây Phương Cực Lạc. Chúng ta không dám nghĩ đến việc lợi ích cho chúng sanh thì chúng ta không thể làm được. Hòa Thượng nhắc chúng ta: “***Chúng ta có thể khởi được tâm vì chúng sanh mà lo nghĩ không?***”. Nếu chúng ta toàn tâm toàn lực vì chúng sanh lo nghĩ thì tâm đó là tâm Phật Bồ Tát. Tâm của chúng ta giống Phật Bồ Tát thì chúng ta mới có thể ở được thế giới của Phật Bồ Tát. Chúng ta là phàm phu thì chúng ta mãi ở thế giới của phàm phu.

Có người hỏi tôi: “*Làm sao để có thể ở được thế giới của Phật Bồ Tát?*”. Chúng ta muốn làm Phật Bồ Tát thì chúng ta làm theo những lời Phật Bồ Tát đã làm, chúng ta đừng làm việc của chúng sanh. Tâm của Phật là tâm hoàn toàn: “***Chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi***”. Chúng ta làm đúng 100% thì chúng ta sẽ thành Phật. Phàm phu thì thường làm hoàn toàn ngược lại. Chúng ta phải mở rộng tâm tận hư không khắp pháp giới. Tôi nhắc nhở mọi người cũng là đang nhắc nhở chính mình. Nếu chúng ta chỉ nghĩ về con của mình, người thế gian cho rằng đó là tình yêu của người mẹ, nhưng đó là chúng ta tình chấp.

Hôm trước, Mẹ tôi lên Đà Lạt, Mẹ tôi nói người con út đã mượn điện thoại của bà nhưng thực ra là người con út đã lấy trộm điện thoại mang bán. Đây không phải là tình yêu của Mẹ mà là tình chấp. Chúng ta mở được tâm rộng lớn, chúng ta làm những việc mà các bậc Hiền Nhân, Quân Tử, Phật Bồ Tát đã làm thì chúng ta mới có thể giống như các Ngài, chúng ta có thể về nơi các Ngài ở. Chúng ta không dám khởi tâm thì chúng ta không thể làm được việc gì!

Thế giới Tây Phương Cực Lạc là thế giới mà những người phước báu đệ nhất mới có thể đến. Phật A Di Đà từ ở trong tự tánh của chúng ta. Tâm chúng ta tương ứng với tâm Phật thì tâm tâm tương thông. Nếu tâm chúng ta tương ứng với tâm Phật thì dù chúng ta đang ở thế giới Ta Bà hay chúng ta đang ở thế giới Tây Phương Cực Lạc cũng không có gì khác nhau. Nếu chúng ta xứng đáng với một vị trí, một vai trò thì dù chúng ta không muốn, người khác cũng thỉnh cầu chúng ta làm. Chúng ta đủ năng lực làm ở vị trí nào thì người ta sẽ mời chúng ta làm ở vị trí đó để chúng ta gánh vác.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta muốn tích công bồi đức thì chúng ta nhất định phải tâm bình, khí hòa, không bị ngoại cảnh xoay chuyển. Chúng ta nhìn thấy những cảnh giới không như ý thì chúng ta cũng không khởi tức giận, không bị làm xung động. Chúng ta làm được như vậy thì chúng ta mới có thể tích tụ được công đức. Chúng ta tích tụ được***

“nhiều công đức thì trí tuệ của chúng ta liền thêm lớn”. Trí thức và trí tuệ hoàn toàn khác nhau. Trí thức là do học tập mà có được. Trí tuệ là do tâm thanh tịnh. Trong trí thức có phiền não nhưng trong trí tuệ không có phiền não. Chúng ta có trí tuệ thì chúng ta khởi tâm động niệm, hành động tạo tác, đối nhân xử thế tiếp vật đều là vì lợi ích tha nhân. Chúng ta có trí thức thì mọi việc chúng ta nghĩ, làm đều vì tư lợi vậy thì chúng ta chắc chắn có phiền não.

Có người cho rằng, nếu chúng ta sống không vì mình, chúng ta chỉ nghĩ cho người khác thì chúng ta sẽ không có thức ăn. Khi tôi đi dạy học ở Vũng Tàu, cuộc sống của tôi rất khó khăn, tôi không có tiền đồ xăng nhưng khi đó, tôi vẫn nói với Sư bà, có tiền hay không có tiền tôi vẫn dạy y như vậy. Tôi đi từ thành phố Hồ Chí Minh ra Vũng Tàu bằng xe máy mất 3 giờ, khi nào mỏi lưng quá thì tôi tranh thủ nằm nghỉ khi ở trên phà, khi phà chở xe máy qua sông. Tôi luôn dạy học miễn phí nhưng tôi chưa bị đói ngày nào. Hiện tại, tôi ngày càng tặng cho mọi người nhiều hơn.

Hòa Thượng nói: *“Người chân thật tu hành thì từ ba năm đến năm năm họ đã không bị cảnh giới bên ngoài làm ô nhiễm. Trong mọi hoàn cảnh họ đều có thể giữ tâm bình, khí hòa đây gọi là người có công phu”*. Người không bị cảnh giới xoay chuyển thì nhà Phật gọi đó là người có công phu, nhà Nho gọi đó là người có tu dưỡng. Người tâm bình, khí hòa thì chúng ta mới có thể tích được công đức. Khi chúng ta khởi tức giận thì chúng ta tổn hại người chỉ một phần nhưng chúng ta tổn hại mình đến hai phần. Hòa Thượng nói: *“Chúng ta giữ được tâm thanh tịnh, tâm bình, khí hòa thì chúng ta đang đi trên con đường của chánh đạo. Chúng ta khởi lên sự xung động của cảm tình thì chúng ta đã đi trên con đường của tà đạo”*.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!